

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

Competency of Teachers of Vocational Educational
Institutions under the Jurisdiction of The Samut Prakan
Provincial Vocational Education Office

สลลชา รลนเรลง Salisa Ruanruang*

วลลลกา รลมาคม Vassiga Rumakhom**

จลตลยาภรณ์ เชาวรากุล Jitityaporn Chaowarakul***

บทคัดย่อ

การวลจยครั้งนี้เป็นการวลจยเลลงปรลมาณและเลลงคุณภาพ
มลวตลฤประสงค 1. เพลลศลษาสมรรถนะครูของสถานศลษาอาชวลศลษา สลงคต
สํานกงานอาชวลศลษาจลหวดสมุทรปราการ 2. เพลลเปรลยบลเทลยบลคลดเลลน
ของสมรรถนะครูของสถานศลษาอาชวลศลษา สลงคตสํานกงานอาชวลศลษา
จลหวดสมุทรปราการ จํานกตาม เพศ วุฒลการศลษา อายุ และประสบลการณ์
การทํางาน 3. เพลลนําสเสนอแนวทางการพฒนาสมรรถนะครูของสถานศลษา
อาชวลศลษา สลงคตสํานกงานอาชวลศลษาจลหวดสมุทรปราการ กลลุ่มทวลอยาง
ดลแก ครูของวลทยาลลยอาชวลศลษา สลงคตสํานกงานคณกรรมการการอาชวลศลษา
จลหวดสมุทรปราการ จํานวน 226 คน เครลื่องมลอที่ลใช้ในการวลจยคลล

* นลคศลษาหลลกลลลตรศลษาศาสตรมหาบัณจลต สลาขานวตกรรมการบริหารการศลษาและภาวะพูนําวลทยาลลยวตกรรม
ทางการศลษา มหาวลทยาลลยเซนตจลจหน

** อาจารย์ที่ปรลษาหลลก

*** อาจารย์ที่ปรลษารวม

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ครูที่มีเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของ สถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการใน ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. แนวทาง การพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริม ให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาสมรรถนะ กำกับ ติดตาม ให้คำแนะนำช่วยเหลือ

คำสำคัญ : สมรรถนะครู, ครู, สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Abstract

This was a quantitative and qualitative research. The objectives were 1) to study the competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office, 2) to compare the opinions towards the competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office classified by sex, education qualification, age and work experience, 3) to suggest guidelines for developing competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office. The sample consisted of 226 teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office. The tools used in this research were the questionnaire

and the interview form. Statistical analysis methods used to analyze the data were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test independent sample, F-test (One-way ANOVA) and content analysis.

The study results were shown as followed: 1) the competency of teachers of vocational education institutions under the jurisdiction of the Samut Prakan provincial vocational education office as whole was at a high level, 2) difference in sex, educational qualification, age and work experience of these teachers as whole resulted in diverse opinions at the statistically significant level of 0.05, 3) guidelines for developing competency of teachers as a whole were: Educational institution administrators should encourage teachers to participate in training, seminars, or activities that would help develop their competency. The administrators should supervise and provide advice as well as assistance.

Keywords: Competency of Teachers, Teachers, The Vocational Education Commission Office

บทนำ

โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ทุกประเทศต้องเร่งพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สำหรับประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เพื่อพัฒนาประเทศให้มีความต่อเนื่องและมีแนวทางที่ชัดเจนโดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศซึ่งการพัฒนาคอนนั้น เป็นหน้าที่ของการศึกษา ดังที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ได้กล่าวในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ” ซึ่งแผนดังกล่าวได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษ

ที่ 21” และได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (ยุทธศาสตร์ที่ 2) จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วน ที่รัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันกำหนดกรอบทิศทางและเป้าหมายการผลิตและพัฒนา กำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ เพื่อการผลิตกำลังคน ที่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและ การพัฒนาประเทศ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ซึ่งการผลิตและพัฒนากำลังคนตาม เจตนารมณ์ดังกล่าวจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นการอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งตามที่ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 6 ได้กล่าวว่า “การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษา ในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับ เทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาระดับวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนา ผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพ ในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้” และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 ดังกล่าว ในมาตรา 10 ได้กล่าวว่าการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการ จัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของ การอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จึงกล่าวได้ว่าครูและ คณาจารย์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อตอบสนอง ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาถือได้ว่าเป็นกำลังสำคัญในการผลิตกำลังคนสู่ตลาดแรงงาน จึงควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะในทุกด้าน (ชุมพล คำเทียน และพิชญภา ยืนยาว, 2563) ซึ่งในการ จัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา “ครูอาชีวศึกษา” นับได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด (โอภาส สุขหวาน และคณะ, 2562) ครูจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพเพื่อให้เกิดการ พัฒนาผู้เรียนรวมถึงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแต่จากการศึกษาข้อมูล และงานวิจัยต่าง ๆ ยังคงพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของครูอาชีวศึกษาหลายประการ ดังที่สุกัญญา บุญศรี, กมลวรรณ ตั้งธนากานนท์ และ ศิริชัย กาญจนวาสี (2563) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญอันดับแรกของครูอาชีวศึกษา ในปัจจุบันคือ คุณภาพของครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูอาชีวศึกษาที่จบใหม่ ยังขาดความรู้และทักษะ ความชำนาญในวิชาชีพทั้งความรู้ในรายวิชาชีพครูและความรู้ในวิชาชีพเฉพาะพื้นฐานสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ เมธิศิน สมอุนจารย์, วิทยา จันทร์ศิลา, สำราญ มีแจ้ง และ ปัญญา สังขวดี (2556) ที่ศึกษาสมรรถนะครู ช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ครูอาชีวศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบอาชีพครู

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาทั้งหมดตามที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดทำงานวิจัย เรื่อง “การศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ” ขึ้น โดยศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ตามมาตรฐานความรู้ที่กำหนดในข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 6 ด้าน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำไปพัฒนาสมรรถนะครูนำไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการได้อย่างครอบคลุมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นสมรรถนะครูที่คุรุสภากำหนดให้สอดคล้องตามมาตรฐานความรู้ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 6 ด้าน (คุรุสภา, 2563) ได้แก่

- 1.1 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.2 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- 1.3 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

- 1.4 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน
- 1.5 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
- 1.6 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงาน ประกันคุณภาพการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 511 คน (อ้างอิงข้อมูล จากสารสนเทศของสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 226 คน ซึ่งได้มาโดยการเปิดตาราง ของ เครจซี่และมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปร 2 ประเภท คือ

4.1 ตัวแปรต้น

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 เพศ

4.1.2 วุฒิการศึกษา

4.1.3 อายุ

4.1.4 ประสบการณ์การทำงาน

4.2 ตัวแปรตาม

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

1.1.1 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.2 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.1.3 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

1.1.4 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน

1.1.5 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา

1.1.6 สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับ งานประกันคุณภาพการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

2. ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษา อาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

3. ผู้บริหารและครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

4. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถาน ศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยออกแบบงานวิจัย ออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ และเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงาน

อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์จัดทำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในขั้นตอนนี้เป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการโดยกำหนดกรอบในการสัมภาษณ์ คือ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู 6 ด้าน ได้แก่ 1. ความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. การใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ 3. ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ 4. การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน 5. การใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา 6. การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยในแต่ละด้านจะสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะครู ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ด้านการออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ด้านความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียน ตามศักยภาพ อยู่ในระดับมากตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงานของครู

ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสูงกว่าเพศหญิง โดยครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ

ครูที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการสูงที่สุด รองลงมาคือ ครูที่มีอายุ 41-50 ปี ครูที่มีอายุ 31-40 ปี และครูที่มีอายุ 51ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำที่สุดตามลำดับ โดยครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครู

ครูที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการสูงที่สุด รองลงมาคือ ครูที่มีประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป และครูที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำที่สุดตามลำดับ โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการอบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาสมรรถนะ ควรมีการกำกับติดตาม ให้คำแนะนำช่วยเหลือ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยนำประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้รับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ครูต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังการสอน และสถานศึกษามีนโยบายให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยปีละ 1 เรื่องเป็นผลให้ครูต้องพัฒนาทักษะในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ สายฝน แสนใจพรม (2555) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนถือได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูได้ข้อมูลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และแนวคิดของ ศุภมาศ ชุมแก้ว และ ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ (2564) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่สำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ครูได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเอง

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ครูมีความรอบรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการชี้แจงประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูส่วนใหญ่มีอายุไม่มากทำให้ความแตกต่างระหว่างช่วงวัยมีน้อยลง ส่งผลให้ครูได้เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนได้มาก

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีความรอบรู้ในเนื้อหาของวิชาที่สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ธรรมชาติและลักษณะงานของครูอาชีวศึกษาจะมีความถนัดในการใช้เทคโนโลยี จึงสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลที่จะนำมาเป็นเนื้อหาของวิชาที่สอน ประกอบกับผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน คือ การประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างความตระหนักให้ครูเห็นถึงความสำคัญและสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพัฒนาครูให้มีความเข้าใจ และสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีความสามารถใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีการศึกษาความต้องการการพัฒนาตนเองของครู ซึ่งความต้องการของครูส่วนมากจะเป็นความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะครูในด้านดังกล่าว

สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จะได้รับการฝึกอบรมในการดำเนินงานเกี่ยวกับ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก โดยต้องจัดทำเป็นโครงการเพื่อทำการประเมินคุณภาพการศึกษาต่อไป

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา อายุและประสบการณ์การทำงานของครู

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่าผู้ชาย ในขณะที่เดียวกันผู้ชายกลับมีมุมมองและเหตุผลที่เป็นรูปธรรมมากกว่าผู้หญิง ทำให้เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ข้อมูลและมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครู แตกต่างกัน ซึ่งผลในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพรรณ ะยะธง (2562) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน ทำให้ครูมีความรู้ วิธีการคิด มุมมอง และ การตัดสินใจต่าง ๆ แตกต่างกันตามระดับที่คาดหวังของการศึกษาในระดับต่าง ๆ ซึ่งผลในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพรรณ ะยะธง (2562) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อายุที่ต่างกัน ย่อมทำให้ระดับประสบการณ์ที่สั่งสมมาตามอายุแตกต่างกัน ส่งผลให้ครูที่มีอายุต่างกันมีวิธีการคิด มุมมอง วุฒิภาวะและการตัดสินใจต่าง ๆ แตกต่างกัน ตามระดับประสบการณ์ที่สั่งสมมาตามอายุ และ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันย่อมรู้จักลักษณะงาน เพื่อนร่วมงาน บุคลากร ในระดับที่แตกต่างกัน และมีความเชี่ยวชาญในงานต่างกัน ซึ่งผลในการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพรรณ ะยะธง (2562) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูใน

สถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวม สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรสร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้จิตวิทยาในการแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการอบรม การสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการใช้จิตวิทยา จัดสรรเวลาและกิจกรรมให้ครูและนักเรียนได้พบปะ พูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อสร้างความไว้วางใจและความสนิทสนมคุ้นเคยให้เกิดขึ้นระหว่างครูและนักเรียน

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรอบรู้การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในประเด็น ครูมีความรอบรู้ในแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรจัดอบรม หรือจัดกิจกรรมในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ การแจ้งข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นใน website ของโรงเรียน และมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีการผลัดเปลี่ยนกันเล่าข่าวในช่วงเคารพธงชาติทุกวัน เป็นต้น

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ในประเด็น ครูสามารถช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน พัฒนาความสามารถของครูในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงวิธีการให้ข้อมูลเพื่อสะท้อนจุดอ่อนและจุดแข็ง และแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

4. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ในประเด็น ครูสามารถจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาได้มีค่าเฉลี่ย

ต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกระตุ้น ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการและกำหนดให้ครูทุกคนต้องเข้าร่วม มีการทดสอบเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจในหลักการ กระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับ ติดตาม พัฒนาการของครูอย่างต่อเนื่อง

5. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนในประเด็น ครูสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกระตุ้น ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความสามารถของครู ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ และสะท้อนสภาพจริง มีการใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หรืออาจนำผลการประเมินไปใช้ในการวิจัยเพื่อวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

6. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาในประเด็น ครูสามารถใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน หรือในงานวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสม ถูกกาลเทศะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะครูด้านภาษา จัดการอบรม หรือโครงการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการใช้ภาษา และมีการติดตามพัฒนาการของครูอย่างต่อเนื่อง

7. จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาในประเด็น ครูสามารถพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนการเรียนรู้ การสร้าง การเลือกใช้สื่อ การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ได้

8. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวมครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูเพศชายมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูเพศหญิง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการสื่อสาร และการพัฒนาสมรรถนะของครู เพศหญิง โดยอาจมีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระดมสมองเพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูให้เหมาะสมกับครูเพศหญิง

9. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวมครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการสื่อสาร จูงใจให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นความจำเป็น และเกิดความต้องการพัฒนาสมรรถนะของตน โดยอาจใช้กระบวนการ PLC การจัดอบรม/ สัมมนา โดยกำหนดให้ครูทุกคนต้องเข้าร่วม มีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

10. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวม ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการสื่อสารจูงใจให้ครูที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป เห็นความจำเป็นและเกิดความต้องการพัฒนาสมรรถนะของตน โดยอาจใช้กระบวนการ PLC การจัดอบรม/ สัมมนา โดยกำหนดให้ครูทุกคนต้องเข้าร่วม มีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่องมีการยกย่องชมเชยครูที่มีผลการพัฒนาสมรรถนะเป็นที่น่าสนใจต่อสาธารณชน เป็นต้น

11. จากผลการวิจัยที่พบว่า ในภาพรวม ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็น ต่อสมรรถนะครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกระตุ้นให้ครูในกลุ่มดังกล่าว มีการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง อาทิ การกำหนดให้เสนอแผนการพัฒนาดตนเอง การจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น และความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะ มีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง มีการยกย่องชมเชยครูที่มีผลการพัฒนาสมรรถนะเป็นที่น่าสนใจต่อสาธารณชน เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- ชุมพล คำเทียน และ พิษณุภา ยืนยาว. (2563). *สมรรถนะครูผู้สอนอาชีวศึกษาด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ ในยุค 4.0. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 12* (9-10 กรกฎาคม 2563 หน้า 2837-2845). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- เมธีสิน สมอุนจารย์ และคณะ. (2556). “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.” *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 15(5): 169-181.
- สายฝน แสงใจพรหม. (2555). *โครงการการพัฒนาระบบการวัดประเมินผลเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุกัญญา บุญศรี, กมลวรรณ ตังธนากานนท์ และ ศิริชัย กาญจนวาสี. (2563). “การประเมินสมรรถนะความรู้วิชาชีพครูช่างอุตสาหกรรมแบบพหุมิติของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต.” *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 48(3): 349-369.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค
- สุภาพรณ ณะยะธง. (2562). *การศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศุภมาศ ชุมแก้ว และปัญญา อีระวิทย์เลิศ (2564). “สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลของครูยุคใหม่.” *คุรุสภาวิทยากร*, 2(2): 1-15.
- โอภาส สุขหวาน และคณะ. (2562). “การศึกษาสมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” *วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา* 13(1): 107-121.